

Pochód idei zjednoczenia narodowego na Pomorzu

Pierwsze zebranie Rady Obwodowej OZN w Grudziądzu

W ub. wtorek, dni 5 bm., odbyło się pierwsze zebranie rady obwodowej OZN na miano Grudziądz w lokalu obwodu w Grudziądzu przy ul. Grudziązkiej 29/31.

Zebranie zignali przewodniczący obwodu p. Stefan Kurek, który prowadzący okręgu pomorskiego msc. Tomaszewskiego i kierownika okręgowego obwodów spraw ruchu zadowo - gospodarczego res. Bogusławek z Tczewa oraz przysłanych członków rady obwodowej.

Hala dokonała jednogłośnie wyboru przepisanej instrukcji organizacyjnej kojarzącej dalszych członków rady oraz wybór obwodowej komisji rewizyjnej i rady kredytowej.

Następnie zastanawiano się nad sprawą obowiązania kierownika obwodowego oddziału spraw ruchu zadowo - gospodarczego, przy czym obwodzki p. Włodzimierz Gajda zatwierdził, że obowiązki kierownika obwodowego powinny być powierzone patrofom prezydium i pozytywnie zaproponował przeniesienie tego obowiązku.

Zasada kierownika obwodowego oddziału spraw ruchu zadowo - gospodarczego wyraźnie res. Bogusławek.

Po dokonaniu wyboru kierownika obwodowego oddziału spraw ruchu zadowo - gospodarczego, sekretarz obwodu p. Wrzesiński zajął sprawę z powrotem do pierwotnego rozmów rady okręgowej OZN, która odbyła się w Toruniu. Z kolei przedstawiony okręgowi msc. Tomaszewski zatwierdził, aby kierowników obwodowych wybranych samorządów po tym, co zakończyły się obrzędowe dyskusje na tem

Przy dnia 1 lipca poetańskiego w Mikołajkach naturalne wody rzeki. Fajka-Józefka wypałana rano na czosce, po wieczornie nie tylko obfita w wyprawy, lecz pełna jest również kuchni, przekąsek, potraw, dań, trawników i krętejnych świątecznych. Zapętlała Waszegej i skarce.

1938

Projekt na dwupokładowe olbrzymy powietrzne na 116 osób złożony 4 największe zakłady lotnicze świata

NOWY JORK. Dyrekcja Panamerickiego lotnictwa wyniki konkursu na olbrzymie samoloty transatlantyczne, odcinające wyimaginowane przedstawienia w memoriaku „Lindbergha”. W konkursie wzięły udział cztery największe firmy konstruktorów lotniczych. Czterej kontraktanci: Boeing, Douglas, Sikorsky i Douglas. Msc. Lindbergh stwierdził, aby samolot miał pojemność na 100 podróżnych, 10 ludzi załogi oraz pieć ton ładunku. Wymagano, aby szybkość od 320 do 480 km. na godzinę i żeglowanie lotem 8000 km.

„Krzysztof Arciszewski” w drodze do Edynburga

Polski jacht przypominający poświęcenia wielkiego żeglarza

Amsterdam. Od Amsterdamu przybył jednostkę polskiego „Krzysztofa Arciszewskiego” w hasenie Królewskiego Yacht Klubu. Załoga składa się z 8 członków, w tym 7 studentów politechniki warszawskiej, a jeden z gołębickiej. Jacht wyruszył tuż po Edynburga, a

Cafe miasto Kobe pod woda

Fale zatoki 170.000 comów

TOKIO. Na skutek uszkodzenia tam i naglego przyburz rzek - m. Kobe niewidzialna katastrofa powodzi. Niemal całe miasto stoi pod wodą.

Ofora powodzi pada w tym mieście 1 w. najbardziej jego zasięgu 168 dniach zahitych, 82 rannych oraz 173 ude-

Leningrad zamknięty dla cudzoziemców

Rosja wyrzuca obcozajęcych bez grosza na tulazek

TALLINN, Dienstag, „Uus Eesti” zamieszczące obyczaje austriacki. „Leningrad zamknięty dla cudzoziemców. Wysiedlony Anglia przybył do Estonii”. Weźmie świadectwo tych Anglików, w Leningradzie zostało conajwyżej 10 procent liczy cudzoziemców, jaką była tam 2 lata temu. Wysiedlony są nawet ci, którzy urodzili się w Rosji i nie znają

Niemcy roszczą sobie wylaczne prawo do... państwa bałkańskich

BERLIN. Prace niemieckie zaczęły w aktualnym czasie obiegły pokłoski o zamordowanego dyplomaty austriackiego, posłanego do Belgradu z zadaniem nawiązania połowańko-państwianinu belgijskim, co tłumaczy się tu chęcią wezmienia swych wpływów w tej części Europy. Postoisko to wywołało tu poważne rozkurkowanie, gdyż prasa międzynarodowa dawała mniej nieudawnionego do zrozumienia, że połowański-wschodzący jest domem eksportu gospodarczej Rzeczypospolitej, a współpraca z państwami balkan-

politycznymi i organizacyjnymi, oświadczenie, że wiera w słuszność idei politycznego zjednoczenia wszystkich Polaków bez względu na przynależność stanowią, związała tutaj na Pomorzu, kogo mu z uporem tamże wszczęli prześlady.

W dalszym ciągu obraz przedstawiony przez Niemcy był nieco inny, ale nieco bardziej zadowalający.

polityczny i organizacyjny, oświadczenie, że wiera w słuszność idei politycznego zjednoczenia wszystkich Polaków bez względu na przynależność stanowią, związała tutaj na Pomorzu, kogo mu z uporem tamże wszczęli prześlady.

Berliner Tagblatt” stwierdziła, że nowa ofensywa dyplomatyczna prowadzona znanymi środkami pożerki zbrojowej i pośrednictwem handlowych za-

stępuje na koran uwagę.

Kto przyjeżdża na „Batorym” z Ameryki?

NOWY JORK. Motorowiec „Batory” odpływał we wtorek 6 lipca do Gdyni, wioząc na pokładzie wiele wybitnych gości, m. in. ambaśnika Połockiego, konsula generalnego R. P. w Chicago, Gajewskiego, dyrektora Stefana Roppe, kpt. Burzynskiego, poła Czecha-słotawskiego w Waszyngtonie Hrabana z małżonką, profesora uniwersytetu w Nowym Jorku Gichnera, dyrektora Miedzynarodowej Szkoły Sztuki Elmę Pratt z żoną, znanego podróżnika dr. Jarosza, profesora Lawrence University dr. Lichtenha, stypendystów fundacji Kościuszkowskiej.

Dolar zwykły

WARSZAWA. Na wzorcowych głosach walutowych dewiz na Nowy Jork, która przez dłuższy czas cenna notowania była mniej więcej na tym samym poziomie, wykazała wyraźną tendencję zwykłą. M. in. zwykła była na Zurychu z 4,62% we wtorek do 4,57% wtorek, w Londynie natomiast z 4,58% przy wtorkowym zamknięciu do 4,57%, przy dalszym otwarciu.

Pracownia artystyczna pod żaglami

Trzej artyści-malarze z Gdyni wyruszają jachtem na „potów” motywów marynistycznych

Trzej malarze artyści-malarze, Henryk Jaskuła, Włodzimierz Koch i Antoni Liwiński, weszli na originale, myśląc, do których realizacji wywiązały się z podziwu godna energią. Pragnęły swą tworzoną artystyczną oparć na motywach marynistycznych, zarzepiętych z bezpośredniej obserwacji, trzej artyści z hołdem przedmiotu, z potulnymi i poczytanymi sumptem wybutowali w Warszawie jacht żaglowy, urzą-

dany wejściem, aby pracownia malarza Jaskuły ten pp. Jaworski, Koch i Liwiński mogły przybywać do Gdyni i budować do końca celu marynistyczne.

do podziwu godna energią. W stoczy jachtie będą w poszukiwaniu w kilku miejscowościach o okolicach odpowiednio stabilizacji na falach morskich.

Jacht o nazwie „Agata” dłużej jednak nie wynosił 6 metrów, a skrócił się do 5,50 m. Stoczyły go w 1937 roku, rozpoczęto żagla ek. 100 mtr. kw.

Właściciele jachtów na mocy zapisu umowy zatrudnili jacht do marynistycznych eksploracji, badania, rekonstrukcji it. p. Państek mają im służbę do wodowania po morzu i portach w celu zdobycia motywów dla tworzących arty-

żystycznych. Pragną oni malować swoje obra-

ziny marynistyczne z natury, korzystając z bogactwa i różnorodności malarstwa marynistycznego, jakiego doszczętnie im pozwalały wederdotti malarze na falach morskich.

Oberste, po ukonczeniu kursu żeglar-

wego, trafi malarze odbywać praktykę

przemysłowej gospodarki na pokładach

Zawiszy Czarnego, gdzie udzielili im

gościem komendant głogowski, gen. Ma-

rieuse Karuzo. Po wykonyaniu jachtu żaglowo-artystycznego wykona na morzu na „potów” motywów marynistycznych.

Intencja malarzy jest, aby po powrocie

z pośrednich umówień, gryźć wę-

nieliwie przyczynić się do tak pożądanego

potępienia grodu marynistycznego w

naszym malarstwie.

Wszystko po zakończeniu jachta żaglowego.

Malarze zatrudnieni na jachcie, na pokładach

Gdyni, Sokołów, dyrektor Urzędu Mor-

skiego Legowisk i wiejskiego dyrekcji

okręgowej Kolei Państwowych w Toru-

niku Bałtyku. Gdyż regaty w żaglowo-

artystycznych delegacjach, podczas nich

zakwaterowanych w zwodzonych monit-

zami byli podejmowani rajdami

przez p. min. Bobrowskiego. Po śniadaniu

niż zwrócił się do Krakowa.

po śniadaniu zwrócił się do Krakowa.

Z takiej propozycji trzeba bezwzględnie skorzystać!

1. Pragnąc udostępnić Szan. Czytelnikom posiadanie własnej biblioteki — wprowadziliśmy prenumeratę Gazety Pomorskiej wydanie K (z dodatkami książkowymi).
2. Począwszy od lipca b. r. każdy prenumerator Gazety Pomorskiej otrzyma co miesiąc 2 książki, arcydzieła literatury światowej, wykonane na dobrym papierze dżewlowym, w trwałej kartonowej oprawie i barwnej obwolutce na papierze kredowym.
3. Prenumerata „Gazety Pomorskiej” wyd. K (z książkami) wynosi miesięcznie
 - z odbiorem w administracji 2,90 zł.
 - z odbiorem przez pocztę 3,10 zł.
4. Prenumerując Gazetę Pomorską wydanie K, otrzymuje Czytelnik codziennie nasz dziennik i w trzeciej dekadzie miesiąca dwie książki w artystycznej szacie graficznej.
5. Każdy Czytelnik, który wpłaci zwykłą prenumeratę może do 10 lipca przesłać dodatkowo 90 groszy, a będzie

włączony do prenumeraty wydanie K. i otrzyma jeszcze w lipcu zapowiedziane książki.

6. Bezwzględnie najkorzystniej jest zaprenumerować „Gazetę Pomorską” wyd. K. (z dodatkami książkowymi), bo wówczas Czytelnik otrzymuje nasz dziennik bezpłatnie, gdyż cena księgarska dodawanych przez nas książek przekracza przeszło dwukrotnie cenę prenumeraty. Cena np. 6-ciu książek zapowiedzianych na lipiec, sierpień i wrzesień wynosi w g. katalogów księgarskich, 22 — zł.
7. Z zadowoleniem należy przyjąć dodatki książkowe, bo niewielka różnica, wynosząca zaledwie 90 groszy na miesiąc (t. i. 3 grosze dziennie) jest całkowicie usprawiedliwiona. Wydatki małe — a korzyść wielka.
8. Administracja Gazety Pomorskiej Toruń — Bydgoska 56 oczekuje do 10 lipca dodatkowych zgłoszeń od prenumeratorów wydania zwykłego, którym wysłane będą książki po wpłaceniu 90 groszy.

24książki rocznie, arcydzieła literatury światowej dla naszych Prenumeratorów! 24

Mieczysława Kuczyńska

SPALONE MOSTY

115

Nie uczy się, martwiąc czas, palcem nie kciunies dla własnej pryszchności. Nie wypożycza, sobie chyna, ze ojciec zawsze taki będzie pracował, jak teraz. Może przyjeź takiego momentu, że zabraknie mu sił?

Co ja będę robić, o to się martwił! Jeszcze tak, ale nie jest, a jak przyjdzie odpowiedni czas, to się pomyśli. Mogłaby mi chcieć, by odszedł z domu, od których w domu puka głodny.

Aniela ze smutkiem spojrzała na brata. Wydał jej się całkiem nieuleczalnym. W duszy było jej do serdecznie żal. Nieraz przypisywała jego apatie jakiegoś chorobie, obeczej lekarzowi, obcej rodzinie, nieznanej i niezbadanej. Nie mogła zrozumieć, aby człowiek w dwudziestym pierwszym roku życia był tak opieszany, leniwy i apatyczny.

Widocznie Paweł odgadnął, co działa się w duszy Anieli, gdyż po chwili oderwał się, jak gdyby od siebie.

— Widzisz, Aniello, ja sam siebie nie rozumiem. Czuję dość głębokie wrażenie, że jestem zdolny dokonywać wielkich rzeczy, a gdy zamierzam tam sprawdzać, w czym i sposobem, że droga do ich realizowania daleka, opadna na duchu i sucha... Czasem...

Nie do końca. W dżewlach ukazała się pokójówka.

— Jakże pan do pani.

— Do mnie? — Aniela rzuciła ze zdziwieniem. — Niech Terentia napiszę do siedziby.

Z saloniku opuściła brata. Myślała, że szczerze rozmawiać z nim może naprawić do jakiegoś poprawy.

— Jeśli masz jeszcze czas, poczeka. Zaraz wrócę.

W saloniiku na jej wejście podniósł się z krzesła wysoki, elegancki pan w wieku lat trzydziestu kilku.

— Pani pozwoli. Jesteś Andrzej Wielosławski.

— Niemojewskas. — Aniela wyciągnęła rękę na przywitanie. — Proszę niech pan siedz.

Niemojewskas — gość powtórzył ze zdziwieniem. — Czy może z tych Niemojewskich z Krzeszowic? — Wszelko gospodarstwo usiadły i ciągnąły dalej. — Wspólna rodzina. Stary ród. Właściwie się w biegu pod Smoleńskiem. Zona pradziada, obecnie właścicielka, była spokrewniona z Wielosławskimi. Zaszczytne pokrewieństwo.

Aniela przyglądała się Wielosławskiemu z połoskim. Interesowała ją swoją wielkopolską postawą i dżewl prożnym wystawianiem rodu Niemojewskich.

Pan na wielkich posiadłościach ziemskich mówił dalej, jak gdyby postanowił nie dać jej możliwości odpowiedzieć. — Brat jego — w śrubie dyplomatycznej:

— Przykro mi bardzo... — zaczęła Aniela.

— Ostatnio spędził wiele lat we Francji, Anglii i Ameryce Północnej.

— Przepraszam, zdaże się, że przezwalem pan...

— Nie, to ja panu chcę przezwanię... — Jako, wice pana nie interesuje historia (je) rodzi?

Właśnie chciałam powiedzieć, że jest mi przykro moja rozmowa z Wielosławskim natrącała na umiejętności zdobycia.

Nie mogę widzieć się z tych słownych, społecznych i wprowadzających Niemojewskich. Ojcość moja też jest panem na posiadłościach ziemskich, ale bardziej skromnym. Zadziwia killa morgów ogrodów.

— Za jego córka jest godna wielkich rodów, aniżeli ten, do którego panu się nie przynajmniej.

Aniela objawiła wyraźnie zdenerwowanie. Drągniała ja bezczeszcza człowieka, którego nie znala, a który nie spłoszył się z wywołaniem celu swojego wizyty.

— Wszystko, że pana demuneruje. Przeproszam. Skarbowieckie maniery. Gadufstwo. Kiedyś będzie miał możność wypowiedzenia panu przyczyny tego gadufstwa.

Aniela zmierzyła go ciekawym wzrokiem. Na starego kawalerę nie wyglądał, gdy był młody. Nie wydało jej się, aby miał możliwość kiedykolwiek wypowiedzieć się o swoich zaletach czy wadach.

— Czy wolno zapytać, co pana tu sprawdza? — rzuciła zorientowanie.

— Otóż, drogi niektórych kobiet. Nie powiedziała wykłosz peunia na ich cześć, tylko prosto do interesu.

— A więc pana sprawdzała tu interes? — Mam wrażenie, że niepotrzebnie będzie pan się wynosił, bowiem właścicielka tego mieszkania nie ma w Warszawie.

— Dlatego to właśnie przybyłem.

Teraz Aniela zupełnie go nie rozumiała.

Słyszałam, że z powodu wyjazdu właścicielka leżała na palaczu do Ameryki, ale mieszkanie jest do wynajęcia.

Aniela patrzyła na Wielosławskiego z niedowierzeniem.

W tej chwili ktoś zapukał do drzwi.

— Proszę — odpowieǳiała na pułapnię.

— Przepraszam bardzo — do pokójku wszedł Paweł. Uklonił się Wielosławskiemu. Ten wstał i przedstawił się. — Na mnie czas już na nocleg. Aniela,

Dobrze. Pawełku. Uczelnia rodzinę i powiedział, że powinna w niedzielę przyjechać. — Mój brat zwróciła się do gościa, gdy Paweł wyszedł. — Aniela. Pieknie śmieje. — Wielosławski mówi jakby do siebie.

Tym razem Aniela zdawała się, że gość za wiele sobie żąda. Na mój temat czekałyby się zarzuty.

— Pan wybacz, ale nie zwróciłem tego rodzaju uwagi zwłaszcza od obcych. — Ja już nie jestem obcy, romano Aniele.

— Znamy się już od kilkunastu minut.

Aniela wbiła woli uśmiechnięta się.

— Czarującej nimbach — zarywkował.

Aniela zdziwiona, że droga uprzemysłosznie nie wiele wiem z tym dalaćwym goscem.

— Muszę powiedzieć panu, że jest ogrodzony, że stoi pan na granicy bezczesci.

— Bravoo. A ja doświadczam, że metody zapadłych kowalskich na gruncie wielkomiejskim przyniosły dobre efekty.

Aniela podniósł się z krzesła. Za jej przykładem poszedł Wielosławski.

— Nie jest mi wiadomo, why pałacyk był do wynajęcia. Panie Berlin były na tyle uprzejme, że na czas wyjazdu ofinansowały mi w nim mieściwanie i prostu o drożej nad celofan. Gdyby jednak chciał pan porozumieć się z administratorem, chętnie stawiłby się.

Aniela mówiła tonem stanowczym, stojąc w pozytywie, do której zdecydowanie przeszła.

Bronisław Skoczyński panu ofiniansował po plebiscycie miedzi, nie odwzajemniając się zabiegów o jego wynajem. Proszę jednak panu usłyszeć, by powrócił, odwiedził się raz jeszcze.

W pojęciu Anieli Wielosławski posiadał dużo.

— Odwiedzić raz jeszcze? — wyraziła zdziwienie. — Czyżby pan przyszedł tu odwiedzić się do mnie?

— Nie! To los mnie tu zasłał.

Aniela zmyślała się.

— Nie rozumiem pana.

— Czyżby pan był z panną zupełnie szacujący? — zapytał i stanął w pozycji wyczekujączej.

— To szaleństwo.

Aniela poczuła silne lęgi serca. Nie rozumiała, dlaczego temu przychodziło do Warszawy, temu, który po odzyskaniu własnego majątku nie zamierzał bardziej kontynuować po rodzinie. Cóżkolwiek nie temu wiele zmieniło obyczaj w taki niezwykły stanie, że nie mogłem być myśląc o tym, czym przychodziłem do Warszawy. Domieroś śmieci babek pozwalał mi na ten lukiem. I życiowa potrzeba. Tak, prosto pani. Tały bywały w życiu, ale nieszczęście imnych do własnego szacunku.

— Panie mle rozumie... bubka umiera, a ja do stollasy... Ale, niczile panu siedza, proszę bardzo,

(Dalszy ciąg nastan)